

Sincabın Uçan Palamudu

Ebru Mina TOMURCUK

Sincabın Uçan Palamudu

Ebru Mina TOMURCUK

Büyük meşe ağacının tepesinde, yaprakların bütün gün fısıldadığı yerde, Pip adında bir sincap yaşırdı. Pip'in sıcak kızıl-turuncu tüyleri, kabarık kıvrık bir kuyruğu ve sorularla parlayan büyük kehribar rengi gözleri vardı. Pip bir şeyler yapmayı çok severdi. Gövdedeki sıcacık bir oyukta, içinde bir İngiliz anahtarı ve bir tornavida olan minik bir alet kemeri tutardı. Her sabah Pip dışarı çıkar ve gökyüzüne bakıp merak ederdi.

Pip'in gizli bir dileđi vardı. "Uçmak istiyorum," dedi Pip, küçük püsküllü kulaklarını oynatarak. "Sadece daldan dala zıplamak değil. Gerçekten uçmak!" Böylece Pip hazineler toplamaya başladı: ince dallar, sarmaşıklar, yumuşak yosun ve bir tane özel palamut kapağı. Atölye oyuğunda, Pip her şeyi yaydı. Küçük yuvarlak burnu heyecanla seğıirdi. "Bir uçan makine yapacağım," dedi Pip, "tıpkı bir palamut gibi!"

Bütün hafta Pip çalıştı. Kıt, kıt, bük! Alet kemeri şıngırdarken Pip dalları bir iskelete bükü ve üzerine yosun gerdi. Palamut kapağı mükemmel küçük bir burun oldu. Pilot gözlükleri Pip'in alnında yukarı itilmiş, büyük günü bekliyordu. Sonunda uçan makine tamamlandı, parlak ve yuvarlak. "Yarın," diye fısıldadı Pip, "uçuyoruz!" O gece rüzgâr yaprakların arasında usulca mırıldandı.

Sabah parlak ve altın rengi geldi. Pip palamut makinesine tırmandı ve gözlükleri büyük kehribar gözlerinin üzerine indirdi. "Hazır, dikkat, başla!" Küçük pervane döndü. Palamut sola sallandı. Sağa sallandı. Sonra yana devrildi ve yumuşak bir yaprak yığınınına pat diye düştü! Pip doğrulup gözlerini kırıştırdı. "Şey," dedi Pip, "bu bir sallanmaydı. Ama yeniden deneyeceğim!"

Pip geniş meşe yapraklarından yeni kanatlar denedi. Pervane vırrr diye döndü ve palamut havalandı! Bir rüzgâr esintisi onu yana itmeden önce tam üç dal boyu uçtu. Güm! Meyvelerle dolu bir çalının içine indi. Pip dışarı tırmandı, yapış yapış ve kıkırdayarak. "Çok sallak," dedi Pip ve minik bir kurşun kalemle bir not yazdı. Geniş kanatlar rüzgârda sallanır. Bu birinci dersti.

Yakındaki bir gövdeden tak-tak-tak sesi geldi. Parlak kırmızı tepeliği ve siyah beyaz tüyleri olan bir ağaçkakan aşağı baktı. Boynunda ince mavi bir atkı dalgalanıyordu. "Merhaba! Ben Tak," dedi kuş. "Seni uçarken gördüm. Yani, neredeyse uçarken. Yardım ister misin?" Pip'in kabarık kuyruğu umutla kıvrıldı. "Evet, lütfen!" dedi Pip. "Sürekli çakılıyorum ve nedenini bilmiyorum." Tak kanadının altından küçük bir defter çıkardı.

Tak palamut makinesinin yanına tünedi ve keskin gri gagasını şu yana bu yana eğdi. "Kanatların çok düz," dedi Tak nazikçe. "Gerçek kuşlar kanatlarını biraz kıvrırır." Tak deftere bir şekil çizdi. Böylece Pip yeni kanatlar kesti ve onları hafif bir kavisle büktü. "Şimdi dene!" dedi Tak. Palamut hızla fırladı, sonra takla atıp ters döndü. Çat! "Hmm," dedi Tak, yazarak. "Kıvrık kanatlar çok hızlı takla atıyor. Bir deneme daha!"

Ertesi gün yeniden denediler. Bu kez Pip kanatları daha küçük ve daha sert yaptı. Kalkıştan önce Tak iskelete üç kez vurdu. "Her şey sıkı mı? Her şey düz mü?" "Her şey sıkı!" dedi Pip, gözlüklerini kontrol ederek. Palamut bu kez daha düzgün yükseldi, ama sert bir kanat hafif bir esintide kırıldı. Aşağı indi, yoncaların içine yuvarlanarak. Pip yaprakları silkti. "Bir ders daha," dedi Pip. "Güçlü kanatların biraz bükülmesi gerek."

Tak başını salladı ve küçük defteri açtı. "Bildiklerimize bak," dedi Tak, pençeli ayağıyla işaret ederek. "Düz kanatlar sallanır. Kıvrık kanatlar takla atar. Sert kanatlar kırılır. Her çarpışma bir ipucu!" Pip'in kehribar gözleri kocaman açıldı. "Yani çakılmak başarısız olmak değil," dedi Pip yavaşça. "Öğrenmek!" "Aynen," dedi Tak ve kırmızı tepeliği mutlulukla sallandı. Yepyeni bir şey yapmak için atölyeye koşular.

Bütün öğleden sonra birlikte çalıştılar. Pip sarmaşıkları bükerken Tak dalları ölçtü. Biraz kıvrık, biraz sert, uçları kıvrılıp oynayabilen kanatlar yaptılar. Tak her eklemi keskin gagasıyla test etti. Pip her vidayı minik İngiliz anahtarıyla sıktı. Palamut makinesi daha güçlü ve daha akıllı oldu. Kabarık kuyruk heyecanla sallandı. "Bence bu en iyimiz," dedi Pip.

Sonunda yeni palamut makinesi hazır durdu, güneşte parlıyordu. Dört bükülebilir kanadı, yosun yeşili bir gövdesi ve parlak bir palamut kapağı burnu vardı. Pip içine tırmandı ve gözlükleri indirdi. Tak defteri kaldırdı ve neşeyle ıslık çaldı. "Unutma," dedi Tak, "sallanırsa öğreniriz. Sonra yeniden deneriz." Pip derin bir nefes aldı ve küçük dümen çubuğunu sıkıca tuttu.

Pervane vınladı. Palamut daldan yükseldi, istikrarlı ve emin. Daha yükseğe, daha yükseğe, yaprakların ve ağaçkakanın gövdesinin ötesine yükseldi! Sallanmadı. Takla atmadı. Ağaç tepelerinin arasından dümdüz, bir yusufçuk gibi pürüzsüzce süzüldü. "Uçuyorum!" diye bağırdı Pip. "Gerçekten, gerçekten uçuyorum!" Tak yanında kanat çıırttı, gülerek, mavi atkısı rüzgârda dalgalanarak.

Çok aşağıda, orman yeşil bir yorgan gibi görünüyordu. Pip meşenin etrafında süzüldü, yosunlu dalların üzerinden ve atölye oyuğunun yanından geçti. Birkaç sincap daha gözleri kocaman açılmış bir halde yukarı baktı. Pip mutlu bir gümbürtüyle Tak'ın yanına usulca indi. "Başardık!" dedi Pip. "Hayır," dedi Tak sırtarak. "Sen başardın. Ben sadece notlar aldım." İkisi de karınları ağrıyana kadar güldü.

O akşam Pip, Tak'la birlikte atölyede oturdu, sıcacık, yorgun ve mutlu. Alet kemeri bir çengelde asılıydı ve gözlükler defterin yanında duruyordu. "Biliyor musun," dedi Pip, "bütün o çarpışmalar boşa değildi. Her biri bize bir şey öğretti ve hepsini bir araya getirdik." Tak başını salladı. "Her mucit böyle öğrenir. Dene, düzelt, yeniden dene."

Pip o günden sonra uçmayı bırakmadı. Bazı günler palamut sallandı ve Pip gülüp onardı. Her deneme makineyi daha iyi yaptı. Ağaçkakanın defteri ipuçlarıyla doldu ve Pip'in alet kemeri kullanılmaktan parladı. Diğer sincaplar izlemeye ve sorular sormaya geldi. Pip onlara çarpışmaları da gösterdi. "Herkes bir sallanmayla başlar," dedi Pip. "Sen sadece yeniden dene."

Ve sessiz akşamlarda, yapraklar fısıldarken, Pip palamut makinesine tırmanıp ağaçların üzerinde uçtu. Rüzgâr kıvılcıkları karıştırdı ve kabarık kuyruk arkada dalgalandı. "Denemek, başarısız olmak, yeniden denemek," dedi Pip. "Uçmayı böyle öğrenirsin." Palamut ağaç tepelerinde süzüldü ve bütün orman gülümsüyor gibiydi. Tak'ın mavi atkısı çok aşağıda dalgalanıyor, küçük uçucunun vınlayarak geçişini izliyordu.